

ΤΕΥΧΟΣ 81

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2019

Η ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΕΓΕΑΣ κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ

Η τοπική μας Ἐκκλησία, ἡ Ἱ. Μητρόπολη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, μέ πρόταση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. Ἀλεξάνδρου καὶ μέ ἀπόφαση τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀξιώθηκε νά ἀποκτήσει βοηθό Ἐπίσκοπο, τόν μέχρι πρότινος Πρωτοσύγκελλό μας π. Θεόκλητο Ντούλια, μέ τόν τίτλο τῆς παλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Τεγέας. Ἡ ἐκλογή τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τεγέας κ. Θεοκλήτου ἔγινε τὴν Πέμπτη 21/3/2019 μέ ψήφους κανονικές τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἀκολούθησε ἀμέσως τὸ Μικρὸ Μήνυμα ἐνώπιον τῆς Συνόδου καὶ στὴ συνέχεια τὸ Μέγα Μήνυμα στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη.

Ἡ Χειροτονία τοῦ νέου Ἐπισκόπου ἔγινε τὴν Κυριακὴ 24/3/2019 στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀγ. Βασιλείου Τριπόλεως, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀλέξανδρο, τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Ἀρχαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου Ἀνδρέα, Πατρῶν Χρυσόστομο, Φωκίδος Θεόκτιστο, Ἄρτης Καλλίνικο, Ἱερισσοῦ, Ἀρδαμερίου καὶ Ἀγίου Ὁρους Θεόκλητο, Μάνης Χρυσόστομο καὶ τοὺς Θεοφ. Ἐπισκόπους Κερνίτσης Χρύσανθο καὶ Θεσπιῶν Συμεῶν. Συμπροσευχόμενος παρέστη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος.

Παραθέτουμε στὴ συνέχεια τὴν ὁμιλία τοῦ νέου Ἐπισκόπου Τεγέας Θεοκλήτου κατὰ τὴ Χειροτονία του, στὴν ὁποία ἀντιφώνησε μέ θερμούς λόγους ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἀλέξανδρος.

Ἡ ὁμιλία τοῦ νέου Ἐπισκόπου Τεγέας

«**Σ** ἡμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ὑμᾶς εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, εἰς μαρτυρίαν τῆς κορυφώσεως τῆς ἐμῆς Πεντηκοστῆς, τῆς κορυφώσεως τῆς ἐμῆς μετοχῆς εἰς τὸ ἰδιαίτερον χάρισμα τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἐντὸς τῆς περιόδου τοῦ πνευματικοῦ ὁδοιπορικοῦ μας πρὸς τὴν ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος πάντων ἡμῶν.

Εἶναι ἄμετρος καὶ δυσκόλως περιγραφτὴ ἡ συγκίνησις καὶ ἡ χαρὰ πού νοιώθει ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ αὐτὴν τὴν μεγάλη Δωρεὰ τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν».

Γνωρίζω ὅτι ἀπὸ σήμερον καλοῦμαι ἔτι περισσότερον νά συνεχίσω μετὰ ζήλου καὶ πλήρους αὐταπαρνήσεως τὴν διακονίαν μου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, καὶ μόνον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, συμφώνως πρὸς τὸν θεοπαράδοτον νόμον.

Εἴθισται σέ ἡμέρες ὅπως ἡ σημερινὴ νά ἐκφωνοῦνται λόγοι θεολογικοὶ περὶ τῆς Ἀρχιερωσύνης. Μά πῶς μπορῶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος νά ὁμιλήσω περὶ τόσο ὑψηλοῦ ὑπουργήματος, τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζω; Δανείζομαι μόνον τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Συμεῶν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὅτι χωρὶς τῆς Ἀρχιερωσύνης «οὔτε θυσιαστήριον ἔσται, οὔτε χειροτονία, οὔτε μύρον ἅγιον, οὔτε βάπτισμα, οὔτε ἄρα Χριστιανός. Δι' αὐτῆς οὖν ὁ ἀληθὴς Χριστιανισμός, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ δι' αὐτῆς πάντα μυστήρια».

Πλὴν τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς, καὶ μόνον πρὸς μικρὰν πλήρῃσιν τοῦ εἰθισμένου, δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νά ἀρθρώσω λόγον θεολογικόν, περιστοιχισμένος ἀπὸ τόσους ἀδελφούς κατηρητισμένους περὶ τὴν Θεολογίαν περισσότερον ἐμοῦ. Ἐπιπλέον, δὲν ἔχω τὴν παραμικρὰν διάθεσιν καυχῆσεως διὰ κάτι πού δὲν ἀνήκει εἰς τὰς πτωχὰς μου δυνάμεις. Ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος εὐστόχως τονίζει: «τί δέ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δέ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;».

Μέσα ἀπὸ τὴν πλεόν τῶν εἴκοσι πέντε ἐτῶν Ἱερατικῇ μου πορείαν ἐδιδάχθηκα ὅτι ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄχι ἡ Ἐκκλησίαν ἀνάγκη ἐμοῦ. Ταύτην τὴν ἀνάγκη ἐβίωσα ἀπὸ τὰ παιδικὰ μου χρόνια, ἡ ὁποία ὁδήγησε τὰ βήματά μου ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν λέγω ὅτι ποτὲ δὲν μπῆκα εἰς τὸν πειρασμόν νά νοιώσω ὅτι θὰ γίνω Κληρικός γιὰ νά προσφέρω, γιὰ νά πετύχω κάτι σημαντικόν. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὅμως μέ ἐπροστάτευσε ἀπὸ αὐτὸν τὸν πειρασμόν, κάθε φορά πού ἐκλίνα πρὸς αὐτόν, ἄλλοτε μέ τρόπους χαριτωμένους καὶ ἄλλοτε μέ τρόπους φέροντας πόνον, μά πάντοτε δείχνοντάς μου ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐρχόμεθα διὰ νά βροῦμε τὴν σω-

τηρία μας κι όχι διότι είμεθα σωτήρες των άλλων. Ἡ σωτηρία εἶναι ἔργον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, κι ἐμεῖς οἱ Κληρικοί ἀπλοὶ διακονητές τοῦ ἔργου Του.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ψυχῆς μου, αὐτὴ πού μόλις προανέφερα, μέ ὥθησε ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας νά βρίσκω ἀνάπαυσιν εἰς τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἐπισκόπου Ἀργους, κοντά εἰς ἐναρέτους Κληρικούς, τοὺς μακαριστοὺς π. Εὐάγγελον Στασινόπουλον καὶ π. Ἰωάννην Σιδέρην, ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν ὅπου ἐγεννήθηκα ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς μου, τὸν Ἰωάννην καὶ τὴν Ἑλένην. Μικρὸς εἰς ἡλικίαν ἐχαιρόμουν νά προσφέρω οἰαδήποτε βοήθειαν μποροῦσα ἐντὸς κι ἐκτὸς τοῦ Ἱ. Βήματος, ἀτενίζοντας μέ ἀπεριόριστον σεβασμὸν τοὺς Λειτουργοὺς τῶν Μυστηρίων, καὶ πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν στοργικὴν ἐπίβλεψιν τῶν Πνευματικῶν μου πατέρων.

Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ψυχῆς μου μέ ἔκανε νά ἀγαπήσω τὰ ἱερά γράμματα καὶ νά ἀπαιτήσω ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου νά ἐγγραφῶ μαθητὴς τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καὶ ἐν συνεχείᾳ νά σπουδάσω εἰς τὴν Ἀνωτέραν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Τμῆμα Μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Νεαπόλεως - Πάφου τῆς Κύπρου, εἰς τὸν Τομέα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν εὐλογημένων καθηγητῶν καὶ τὴν συμπόρευσιν μετὰ ἀξιολόγων συμφοιτητῶν.

Ἡ ἰδίᾳ ἀνάγκη ὁδήγησε τὰ βήματά μου, πρὶν ἀπὸ 25 ἔτη, μέ τὴν προτροπὴν τοῦ ἁγίου Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ φάρος καὶ ὁ ὁδοδείκτης τῆς ζωῆς μου, καθὼς καὶ τὴν προτροπὴν τοῦ τότε Πνευματικοῦ μου πατρός, εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ὅπου ἐγκαταβίωσα ἐπὶ 13 ἔτη. Ἐκεῖ ἐκάρην Μοναχὸς κι ἔλαβα τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης ἀπὸ τὸν μακαριστὸν Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κυρὸ Θεόκλητον Φιλιππαῖον, τοῦ ὁποῖου ἔχω τὴν τιμὴν νά φέρω τὸ ὄνομα.

Ἡ ἰδίᾳ ἀνάγκη, ἀκόμη καὶ σήμερον μέ κάνει νά θαυμάζω τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ νά νοιώθω ἀρχαριος ἐντὸς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἐνώπιον ὅλων ὑμῶν, μὴ δυνάμενος νά ἐπιδείξω ἰδιαίτερον ἔργον, παρὰ μόνον προαίρεσιν τοῦ διακονεῖν. Ἡ ἰδίᾳ ἀνάγκη μέ κάνει καὶ ἀναφωνῶ «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι»;

Δοξάζω ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, Τὸν καλέσαντά με ὅπως ὑπηρετήσω τὸ ἅγιον Θυσιαστήριόν Του καὶ δι' αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν ἐμοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν μου. Τὸν εὐχαριστῶ διότι ἀπὸ σήμερον μέ ἀξιώνει νά διακονήσω τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ὡς Ἐπίσκοπος.

Γόνυ καρδίας κλίνω καὶ ὁλόθερμον προσφέρω τὴν ἀφοσίωσίν μου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ ταπεινῶς προσκυνῶ τὴν ἐν Μαλεβῇ καὶ Ἐλώνῃ χάριν της, διὰ τὴν προστασίαν καὶ τὰς εὐεργεσίας Αὐτῆς πρὸς τὴν ἀναξιώτητά μου, τῶν ὁποίων πολλὰκις ἔγινα ἀποδέκτης καὶ ἐπὶ πλέον

**Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Τεγέας
κ. Θεοκλήτου στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ
(24/3/2019).**

μάρτυς τῶν πολλῶν πρὸς ἐμέ θαυμαστῶν ἐπεμβάσεων Αὐτῆς, κυρίως κατὰ τὴν διακονίαν μου εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τῆς Ἐλώνης, ἐντεταλμένος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον, κατὰ τὰ τελευταῖα 8 ἔτη.

Ὑμνοὺς εὐχαριστίας ὅλως ἰδιαιτέρως ἀπευθύνω πρὸς τὸν Κανόνα τῆς Πίστεως, τὴν εἰκόνα τῆς πραότητος καὶ διδάσκαλον τῆς ἐγκρατείας, τὸν θαυματουργὸν Ἅγιον Νικόλαον, Ἐπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποῖου μοναχικῶς ἐγκαταβίωσα καὶ τὸν ὁποῖον θεωρῶ προστάτην, βοηθόν μου καὶ ὑπόδειγμα εἰς τὸν καθημερινὸν ἀγῶνα μου.

Εὐχαριστῶ τοὺς δύο Νεομάρτυρας Δημῆτριον καὶ Παῦλον, τοὺς Πολιούχους τῆς Τριπολιτσᾶς, τὰ ἱερά λείψανα τῶν ὁποίων κατευωδιάζοντα φυλάσσονται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βαρσῶν, καὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων συχνὰ ἀνεζήτησα καὶ ἔλαβα παρηγορίαν καὶ ἐνίσχυσιν, καθὼς καὶ τὸν Ἅγιον μου, τὸν Μάρτυρα Θεόκλητον, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῖου φέρω. Τὸν νοιώθω πάντοτε δίπλα μου νά μέ στηρίζει καὶ νά πρεσβεύει διὰ τὴν σωτηρία μου.

Ἐπιτρέψατέ μοι ἐν συνεχείᾳ, ἅγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί, νά ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα πού μέ καθοδήγησαν πνευματικῶς καὶ ἐσῆκωσαν τὰ βάρη τῶν ἁμαρτιῶν μου, μέσα ἀπὸ τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως, τὸν πρῶτον Πνευματικόν μου τὸν π. Δημήτριον Κωστόπουλον, Ἐφημέριον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Βασιλείου Ἀργους, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν μακαριστὸν ἅγιον Μητροπολίτην Σισσανίου καὶ Σιατίστης κυρὸν Ἀντώνιον, ὁ ὁποῖος ἦταν ἡ παρηγορία μου καὶ τὸ πνευματικόν μου καταφύγιον, κυρίως ὅταν σωματικῶς ἀποχωρίσθηκα τὴν Ἱ. Μονὴν τῆς μετανόιας μου, κάνοντας ὑπακοήν εἰς τὸν Μητροπολίτην κυρὸν Ἀντώνιον, προκειμένου νά διακονήσω τὴν τοπικὴν μας Ἐκκλησίαν ἀναλαμβάνοντας τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικῶς Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.

Συμφώνως πρὸς τὴν χρονικὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἱερατικῆς ζωῆς μου, οἱ ἐπόμενες εὐχαριστίες μου ἀπευθύνονται πρὸς τὸν νῦν Μητροπολίτην Πατρῶν κ. Χρυσόστομον, ὁ ὁποῖος, ὡς Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς

του Ἀγ. Νικολάου Βαρσών, ἦταν ὁ ἄνθρωπος πού μέ ἐδίδαξε πνευματικῶς μετά ἀγάπης καί ἀξιοθαυμάστου διακρίσεως κατά τά 13 ἔτη τῆς ἐγκαταβιώσεώς μου εἰς τήν Μονήν, καί εἰς τόν ὅποιον πολλά χρεωστώ, ἀκόμη καί διά τήν σημερινήν ἐξέλιξίν μου. Θά εἶμαι πάντοτε εὐγνώμων πρός αὐτόν. Κύριος οἶδε τήν ἀξίαν τῶν ὧσων μοῦ ἔχει προσφέρει.

Εὐχαριστῶ τόν μακαριστόν Μητροπολίτην Μαντινείας καί Κυνουρίας κυρόν Θεόκλητον διά τήν ἀγάπην του, τήν ἐμπιστοσύνην του, τήν διδασκαλίαν του, ὅχι τόσον διά λόγων, ὅσον διά τῆς ταπεινῆς του βιωτῆς, τῆς ἀπλότητος καί τῆς εὐγενείας τῆς ψυχῆς του. Εἶμαι σίγουρος ὅτι εὐχεται ὑπέρ ἐμοῦ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Ἀγίου Θεοῦ. Ὡς ἐλάχιστον ἀντίδωρον τῆς ἀγάπης του εἶναι ἡ μεταπτυχιακή μου ἐργασία εἰς τήν Ἐκκλησιαστικήν Ἱστορίαν, μέ θέμα τήν πορείαν καί τήν ἐκκλησιαστικήν προσφοράν τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεοκλήτου, μία ἐργασία ἡ ὁποία ὁλοκληρώθηκε καί ἀρίστευσε χάρις εἰς τήν πολύτιμον βοήθειαν τοῦ Καθηγητοῦ μου, Σεβ. Μητροπολίτου Ἀρχαλοχωρίου κ. Ἀνδρέα, τόν ὅποιον πολύ εὐχαριστῶ. Θερμῶς εὐχαριστῶ καί τόν Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Θεολογίας καί Πολιτισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λευκωσίας κ. Χρῆστον Οἰκονόμου.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας καί ἐν ἀγάπῃ υἱική, τόν Σεβ. Μητροπολίτην μου Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον, τόν γέροντά μου, ὁ ὁποῖος ἐστάθη δίπλα μου ὡς δεύτερος πατήρ μου. Ἀπό τοῦ ἔτους 1995 πού ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τόν μετέθεσε ἐκ τῆς Ναυπακτίας εἰς τήν Μητρόπολιν Μαντινείας καί Κυνουρίας, ὁ Σεβ. Ἀλέξανδρος ἦτο ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος μέ καθοδήγησε πνευματικῶς, μέ ὠρίμασε ὡς πρόσωπον καί μοῦ ἐνέπνευσε τήν ἀπόλυτον ὑπακοήν εἰς αὐτόν μέχρι καί σήμερον. Κυριολεκτικῶς μέ ἐπῆρε κοντά του μέσα ἀπό τό μαγευεῖον τῆς Μονῆς Βαρσών. Μοῦ ἐχάρισε τά πάντα ὑπό τήν διακριτικήν, πολλάκις δωρικὴν, μά πάντοτε πατρικήν του ἀγάπην καί μέ ἐτίμησε μέ τό νά σηκώνουμε μαζί ἐπί εἰκοσιτέσσερα ἔτη τόν σταυρόν τῆς διοικήσεως τῆς Μητροπόλεως. Πολλές φορές εἰς προσωπικάς μας συζητήσεις τοῦ ἐξέφρασα τά συναισθήματά μου, ὅτι δι' ἐμέ εἶναι ὡς ὁ πατήρ μου. Προτάσει ἰδική του καί προτροπῇ εὐρίσκομαι σήμερον ἐνώπιόν πάντων ὑμῶν δεχόμενος τόν ὑψιστον βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης. Τόν εὐγνωμονῶ καί ὑπόσχομαι τήν ἀγάπην μου καί τήν παντοτινήν ὑπακοήν μου πρός τό πρόσωπόν του, διά τό καλόν τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας.

Ἐκτός τοῦ Γέροντός μου ὅμως, εὐχαριστῶ ὅλως ἰδιαιτέρως κι ἐσᾶς Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε. Σᾶς ἐγνώρισα ἀπό τήν πρώτην στιγμήν πού ἡ ζωή μου συναντήθηκε μέ τόν Σεβ. Ἀλέξανδρον, ὅταν ἀκόμη διακονοῦσατε εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν Θηβῶν καί Λεβαδείας. Μέ ἀγκαλιάσατε ἐξ ἀρχῆς μέ τήν ἀγάπην σας, ὅμως κυρίως μέ ἐδιδάξατε, προφανῶς χωρίς κι ἐσεῖς ὁ ἴδιος νά τό γνωρίζετε, μέ τήν ταπεινώσιν σας, τήν πραότητά σας, τήν εἰλικρινειά σας καί κυρίως μέσα ἀπό τήν ἀληθινήν καί οὐσιαστικήν φιλία σας μέ τόν Μητροπολίτην μου

**Ὁ Νέος Ἐπίσκοπος Τεγέας κ. Θεόκλητος
(24/3/2019)**

κ. Ἀλέξανδρον. Ἐθαύμασα αὐτήν τήν φιλίαν, τήν στήριξιν τοῦ ἐνός πρός τόν ἄλλον, τήν ἀγωνίαν τοῦ ἐνός διά τήν πορείαν τοῦ ἄλλου, τό ἄμεσον τοῦ συντρέχειν ὁ ἓνας τόν ἄλλον. Ξέρετε, μέσα στά ἔτη τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας μου ἐδοκίμασα πολλές φορές τό πικρόν ποτήριον τῆς συκοφαντίας, κυρίως ἀπό Κληρικούς ἀδελφούς καί συνεργάτας κι ἐλάχιστα ἀπό Λαϊκούς. Σέ κάθε τέτοια δοκιμασία ἡ συμπαράστασις τοῦ Μητροπολίτου μου καί τῶν Πνευματικῶν μου ἀπάλυνε τόν πόνον καί ἐπιπλέον τό ἰδικόν σας παράδειγμα μοῦ ἔδειχνε τόν τρόπον τῆς ἀντιμετωπίσεως, καθὼς καί τό γεγονός ὅτι δύνανται νά ὑπάρχουν ἀληθινές οὐσιαστικές πνευματικές φιλίες πού δέν προδίδονται.

Εὐχαριστῶ ἐκ μέσης καρδίας καί τήν σεπτήν χορείαν τῶν Ἀγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, τῶν τιμησάντων με διά τῆς τιμίας ψήφου αὐτῶν καί ἀναδειξάντων με ἄξιον προαγωγῆς εἰς τόν βαθμόν τῆς Ἀρχιερωσύνης. Ἐπιτρέψατέ μου νά εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως τόν Σεβ. Μητροπολίτην Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιον διά τήν ἀγάπην του καί τās πολυτίμους καί διακριτικές συμβουλὰς του. Ἐκ βάθους καρδίας εὐχριστῶ τόν κατά τά τελευταῖα ἔτη ἐξομολόγον μου καί πνευματικόν μου συμπαραστάτην, τόν Σεβ. Μητροπολίτην Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομον διά τήν ἀγάπην του καί τήν ὑπομονήν του πρός ἐμέ.

Θερμές εὐχαριστίες ὀφείλω νά ἀπευθύνω καί πρός τόν παραδελφόν μου, τόν Σεβ. Μητροπολίτην Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὀρους καί Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητον, μέ τόν ὅποιον ἐν ἀρίστη συνεργασίᾳ διηκονήσαμε ἐπὶ σει-

ρά ἐτῶν τὴν Μητρόπολιν Μαντινείας καὶ Κυνουρίας. Τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγάπην του, τὴν ἐμπιστοσύνην του, τίς πνευματικές καὶ ὑπηρεσιακές συμβουλές του, οἱ ὁποῖες κατέστησαν αὐτόν ἐν τῇ καρδίᾳ μου εἰς τὴν θέσιν τοῦ μεγάλου μου ἀδελφοῦ, ἐκείνον πού ἡ φύσις δέν μοῦ ἐχάρισε. Μακαρίζω καὶ τὴν μνήμην τῆς μακαριστῆς κατὰ σάρκα ἀδελφῆς του καὶ πνευματικῆς μου θυγατρὸς Ρεβέκκας διὰ τὴν ἀγάπην τῆς καὶ τὴν στήριξίν τῆς.

Ἐπιθυμῶ ὁλοφύχως νά εὐχαριστήσω ὅλους τοὺς Ἑγούμενους καὶ τίς Γερόντισσες τῶν Ἱ. Μονῶν τῆς Μητροπόλεώς μας, τοὺς Κληρικούς, τοὺς Μοναχοὺς, τίς Μοναχές καὶ τοὺς Λαϊκοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς μου, καὶ ἐξαιρέτως ἐκείνους μέ τοὺς ὁποίους ἀρίστως συνεργασθήκαμε καὶ συνεργαζόμεθα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, π. Ἰωάννην Σουρλίγκαν, π. Ἰωάννην Τσίτουραν, π. Δημήτριον Τσεκούραν, π. Ἀριστείδην Σκόρδον, καὶ τοὺς πολυτίμους λαϊκοὺς συνεργάτας κ. Χρῆστον Καλογερόπουλον καὶ Παναγιώτην Ψυχογιόν, καθὼς καὶ τὴν οἰκονόμον τοῦ Ἐπισκοπεῖου μας κ. Ἀλεξάνδρον Παπανικόλα. Εὐχαριστῶ καὶ τὰ Μέλη τῶν Ἐκκλ. Συμβουλίων τῶν Ἐνοριῶν εἰς τὰς ὁποίας διηκόνησα μέχρι σήμερον, καθὼς καὶ τοὺς ἀξιόους συνεργάτας μας, τοὺς Πατέρας τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑλώνης. Εἶμαι ἐπίσης εὐγνώμων εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν ἐργαζομένων τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεώς μας διὰ τὴν ἀρίστον συνεργασίαν, τὴν κ. Δώραν Μπρακουμάτσου τοῦ Δεκαζεῖου Γηροκομείου Τριπόλεως καὶ τὸν κ. Παναγιώτην Βαλασόπουλον τῶν Νηπιακῶν μας Σταθμῶν.

Ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς Παν. Ἀρχιμανδρίτας π. Ἰουστίνον Τσαγκούρη, π. Βενέδικτον Καρύδην καὶ π. Γερμανόν Μίχον τῆς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας διὰ τὴν ἀγάπην τους, τίς συμβουλές τους καὶ τὴν σύμπαραστάσιν τους, ὡς καὶ τοὺς Παν. Ἀρχιμανδρίτας π. Πατάπιον Δρούζαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Περιστερίου, καὶ τὸ πνευματικόν μου τέκνον π. Δωρόθεον Ζέρβαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὅρους καὶ Ἀρδαμερίου.

Ἀπὸ καρδίας εὐχαριστῶ τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀμπλοῦ τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν π. Νεκτάριον, τὸν π. Χριστόδουλον καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος διὰ τὴν ἀδελφικὴν τους ἀγάπην καὶ τὴν προσφορὰν τῶν ἀμφίων τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας μου. Ἰδιαιτέρως ὅμως εὐχαριστῶ τὸν ἀδελφόν μου Παν. Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον Κολλιόπουλον διὰ τὴν πολυτίμον ἀγάπην του καὶ τὴν πλεόν τῶν τριᾶκοντα ἐτῶν εἰλικρινῇ φιλίαν του.

Ἐπίσης, θέλω εἰλικρινῶς νά εὐχαριστήσω τὰ πνευματικά μου τέκνα, ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπέθεσαν εἰς τὸ ἐπιτραχήλιόν μου τὰ ἐσώτερα τῆς ψυχῆς τους καὶ ἀνεζήτησαν καθοδήγησιν πνευματικὴν. Χωρὶς, πολλές φορές νά τὸ γνωρίζουν, μέ ἐδίδαξαν μέ τὴν μετάνοιά τους, τὴν ὑπομονὴν τους, τὸν ἀγῶνα τους τὸν πνευματικόν. Εὐχαριστῶ ὅλως ἰδιαιτέρως τοὺς Πατέρας, τὰ Μέλη τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου, τοὺς Ἱεροφάλλτας καὶ τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους τοῦ Ἱ. Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Τριπόλεως, καθὼς καὶ τίς κυρίες τῆς Ὁμάδος ΣΥΝΑΞΙΣ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, τοὺς ὑπευθύνους τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου, τίς ὑπεύθυνες κυρίες τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ναοῦ καὶ τίς κυρίες τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου.

Εὐχαριστῶ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς ἐργαζομένους τοῦ Ἱ. Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου Τριπόλεως διὰ τὴν βοήθειάν τους εἰς τὴν σημερινὴν σημαντικὴν διὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου ἡμέραν.

Ἄφησα διὰ τὸ τέλος τίς πλέον θερμές εὐχαριστίες πρὸς τοὺς κατὰ σάρκα γονεῖς μου, τὸν Ἰωάννην καὶ τὴν Ἑλένην. Τὸν πατέρα μου ἐστερηθήκα ἐνωρίς, ἀφοῦ ὁ Θεὸς τὸν ἐκάλεσε κοντὰ Του. Μοῦ ἄφησε ὅμως τὴν μητέρα μου νά εἶναι ὁ φύλακας ἄγγελός μου ἕως σήμερον, νά μέ προστατεύει καὶ διακριτικῶς νά μέ συμβουλεύει μέ τρόπους πού μόνον ἡ μάνα γνωρίζει τόσον καλῶς καὶ οὐσιαστικῶς. Εὐχαριστῶ τὴν κατὰ σάρκα ἀδελφὴν μου Βασιλικήν, τὸν σύζυγόν τῆς Γεώργιον καὶ τὰ πολυαγαπημένα μου ἀνήψια διὰ τὴν ἀγάπην τους.

Τέλος, ἐπιτρέψατέ μου, ἐπιθυμία μου καὶ ἀνάγκη μου πνευματικὴ εἶναι νά ζητήσω ταπεινῶς συγχώρησιν ἀπὸ ὅλους ὅσους μέσα εἰς τὰ 26 ἔτη τῆς ἱερατικῆς μου διακονίας ἐλύπησα. Ἡ πρόθεσίς μου δέν ἦταν ποτέ τοιαύτη. Ὅμως εἶναι ἀνθρωπίνως ἀναπόφευκτον ὅταν ἱεραρχικῶς διακονοῦμε εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς θέσεις.

Εὐχαριστῶ καὶ παρακαλῶ ὅλους ὅσοι σήμερον μετέχετε εἰς τὴν Πνευματικὴν μου Πεντηκοστήν ὅπως εὐχεσθε πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστόν νά φωτίζει τὸν νοῦν μου, νά ταπεινώνει τὴν καρδίαν μου, νά ἀγνίζει τὴν προαίρεσίν μου καὶ νά εὐλογεῖ τὴν ἀπὸ σήμερον Ἀρχιερατικὴν μου διακονίαν.

Ἐλήλυθεν, λοιπόν, ἡ ὥρα, καὶ παραδίδω ἑαυτόν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἑλώνης, τοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων Δημητρίου καὶ Παύλου καὶ τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοκλήτου. Ἀμήν».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, 221 00 ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΤΗΛ: 2710-222286
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ